

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/71/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010062
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3815010062.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému D. G. pre pokračovací prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 21. októbra 2015 prejednal odvolanie obžalovaného D. G. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k.3T/20/2015-166 zo dňa 19. júna 2015, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného D. G. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 19. júna 2015, č.k.3T/20/2015-166 bol obžalovaný D. G. uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

-dňa 1.11.2014 v čase okolo 19.00 hod. v W., na Z. R. č.XXX/XX, po tom, ako si otvoril bráničku a vstúpil na pozemok rodinného domu, patriacemu poškodeným C. a T. R., a to za účelom odovzdania jeho detí, prešiel k dreveným pivničným dverám, do ktorých niekoľkokrát kopol a buchol rukou, a následne prišiel ku schodisku, po ktorom vyšiel ku vchodovým plastovým dverám bielej farby o rozmeroch cca 200 cm x 90 cm, do ktorých začal kopať nohou a búchať rukami, následkom čoho došlo k poškodeniu ich kovania vo dvernom krídle, vytrhnutiu kovových častí z dverového rámu, prehnutiu kovovej výstuže v dvernom krídle, v dôsledku čoho dvere prestali doliehať k rámu a taktiež nedoliehali zasklievacie lišty a bola poškodená dverová garnitúra, čím spôsobil poškodeným Jánovi a T. R. škodu v celkovej výške 749,88 Eur.

Za tento trestný čin bol obžalovaný podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. odsúdený k trestu odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmiennečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu okresný súd určil skúšobnú dobu v trvaní 17 mesiacov. Zároveň okresný súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaného zaviazal k povinnosti nahradiť poškodeným C. R. a T. R. škodu vo výške 749,88 Eur.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko bezprostredne po jeho vyhlásení ho napadol odvolaním obžalovaný D. G. pre nesprávnosť výroku o vine a výroku o treste. V písomných dôvodoch svojho odvolania D. G. namietol, že trestný čin poškodzovania cudzej veci rozbitím plastových dverí na poschodí rodinného domu nespáchal. Obžalovaný uviedol, že predmetné dvere nepoškodil a nijako sa ani k nim nepriblížil. Poukázal na to, že je síce pravda, že musel okolo pivničných dverí prejsť, ale na vzdialenosť minimálne 1,5 metra, lebo išiel zazvoniť dolu ku schodištiu, kde majú zvonček. Obžalovaný uviedol, že stále si voči nemu poškodený a ich dcéra niečo vymýšľajú, provokujú ho, ohovárajú ho po dedine, aký je násilník, tyran, ktorý ich dcéru 8 rokov terorizoval a už nevedia, čo by na neho vymysleli, aby ho diskriminovali a ponížili jeho osobu. V prejednávanom prípade poukázal na výpovede jednotlivých svedkov, či v priestupkovom konaní, ako aj v trestnom konaní. Obžalovaný

D. G. uviedol, že medzi jednotlivými výpoveďami je 24 dní, čo podľa jeho názoru je dostatočný čas na prípravu výpovedí a čas na spresnenie jednotlivých výpovedí. Obžalovaný D. G. ďalej uviedol, že prvá výpoveď F. H. je vykonaná až dňa 27.11.2014, pričom svedkovia C. R. a G. G. vypovedali dňa 2.11.2014, dňa 26.11.2014 a svedok G. H. vypovedal dňa 25.11.2014. Pri vypočúvaní C. R. na hlavnom pojednávaní dňa 19.6.2015 obžalovaný zistil, že schodisko lemuje asi 80 až 100 cm široký múrik, ktorý je spojený schodišťom, pričom na schodisku je tma. Obžalovaný poukázal aj na výpoveď svedka G. G., ktorý v jednotlivých výpovediach vykonaných v dňoch 2.11.2014, 26.11.2014, 27.11.2014 a 19.6.2015. K výpovedi F. H. uviedol, že tento ho videl, že búcha a kope do dverí, avšak na jeho otázku, či schodište je osvetlené, alebo nie, odpovedal, že Ján R. nemá schodište osvetlené a toto je vypnuté. Obžalovaný D. G. preto navrhol, aby bol spod obžaloby zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu v celom rozsahu oslobodený.

Prokurátor sa k podanému odvolaniu obžalovaného D. G. do konania verejného zasadnutia krajského súdu písomne nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trenčíne uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný, správny a navrhla, aby bolo odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuté. Upriamila pozornosť na výpovede svedkov G. G. a G. H., ktorí boli vypočutí na hlavnom pojednávaní dňa 19.6.2015. V kontexte ich výpovedí prokurátorka považovala námietky v podobe odlišností jednotlivých výpovedí svedkov, na ktoré poukázal obžalovaný, za nepodstatné.

Obžalovaný D. G. na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol, aby bol spod obžaloby oslobodený.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 7. septembra 2015, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 21. októbra 2015. Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného D. G. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o obhajobné vyjadrenia obžalovaného, ale predovšetkým o svedecké výpovede C. R., G. H., G. G., F. H., K. G. a tiež aj o listinné dôkazy, na ktoré v napadnutom rozsudku poukázal a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti a rovnako ani o zákonom spôsobe ich vykonania. Svoje skutkové zistenia podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného, pretože boli v rozpore s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi.

Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktorými bolo jednoznačne a spoľahlivo preukázané, že sa žalovaný skutok stal a že ho spáchal obžalovaný. Odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam nepovažoval preto za dôvodné a neakceptoval ich.

Odvolací súd vo vzťahu k správnosti a zákonnosti konania dospel k záveru, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného D. G. zhodne s obžalobným návrhom ako pokračovacieho prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, ani v tomto smere

odvolacie námietky obžalovaného neakceptoval. V podrobnostiach preto len poukazuje na vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnomu posúdeniu konania obžalovaného, s ktorými sa stotožnil.

Pochybenie zo strany okresného súdu nezistil odvolací súd ani vo výroku o určení druhu trestu a jeho výmere. Trest odňatia slobody uložený obžalovanému vo výmere 3 mesiace, podľa trestnej sadzby ustanovenej v § 245 ods. 1 Tr. zák. (zákon ustanovuje trest odňatia slobody až na jeden rok), za súčasného podmieneného odloženia výkonu tohto trestu, podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a určenia skúšobnej doby vo výmere 17 mesiacov podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. pri správnom nezistení ani jednej poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 Tr. zák. a správnom nezistení priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 Tr. zák., zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistené poľahčujúce okolnosti, ako aj pomery obžalovaných a možnosti ich nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého trestu odňatia slobody, preto ani odvolacie námietky obžalovaného nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov je zrejmé, že odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky obžalovaného za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o vine a treste na podklade odvolania obžalovaného, a preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.